

PIAȚA MONETARĂ / Dobânda la depozitele overnight a crescut la 6,15% **PAGINA 4**

Finanțele lansează o nouă ofertă Fidelis în această săptămână **PAGINA 4**

TradeVille: Tesla - între AI, robotaxi și reglementări fiscale **PAGINA 9**

Inundații devastatoare și evacuări masive în jurul Beijingului **PAGINA 10**

Constanța își face stadion: Primăria plătește, Guvernul răsufă ușurat, iar Hagi așteaptă cheia **PAGINA 10**

Berlinul și Viena își reevaluează politicile de apărare **PAGINA 12**

Sud-estul Europei în flăcări: Bulgaria, Turcia, Grecia și Albania se confruntă cu o criză climatică fără precedent **PAGINA 12**

GRAM AUR = 466,3382 RON

FRANC ELVEȚIAN = 5,4328 RON

EURO = 5,0704 RON

DOLAR = 4,3443 RON

Roata istoriei s-a întors și a venit rândul Europei să accepte tratatele care i se impun

"Capitulare necondiționată a UE în fața lui Trump, care își impune condițiile comerciale. Un tratat inegal, similar celor impuse de puterile europene Chinei și altor țări asiatice în secolul al XIX-lea".

JEAN QUATREMER, LIBERATION

Algoritmii de tranzacționare au primit vești bune, din nou, de la Donald Trump. Iar piețele au crescut după anunțarea acordului comercial dintre Statele Unite și Uniunea Europeană, care este mai mult un nou capitol al unei relații de vasalitate, din care statele europene nu mai pot ieși.

CALIN RUCHEA

Jean Quatremer, corespondentul european al cotidianului Liberation, scrie că, "prin acceptarea tarifelor de 15%, UE este gata să treacă pe sub furcile caudine americane".

Pe contul său de Twitter, Quatremer a subliniază tratatul inegal dintre SUA și UE este similar celor impuse de puterile europene Chinei și altor țări asiatice în secolul al XIX-lea, în condițiile în care "Ursula von der Leyen este un negociator dezastruos", deoarece "a fost atât de speriată să nu provoace nemulțumiri la Berlin, încât a refuzat să activeze sancțiunile și a dat impresia că voia să încheie acordul cu orice preț".

Caracterizarea lui Quatremer are acoperire completă și numai dintr-o declarație a președintelui CE în fața presei. Întrebă de spre concesiile pe care le-a făcut par-

tea americană, Ursula von der Leyen a declarat: "Niciuna. Este normal să avem un astfel de acord deoarece Europa are un surplus față de SUA și trebuie să reechilibram această inegalitate".

Este greu de crezut că o amenințare cu sancțiunile l-ar fi înduplecat pe Trump, care știe că UE este departe a fi într-o poziție similară Chinei.

După tarifele masive anunțate în urmă cu câteva luni împotriva Chinei, Beijingul nu a amenințat, ci a luat direct măsuri de retorsune, care au ridicat poziția fragilă a administrației de la Casa Albă. Părțile au convenit asupra unui armistițiu tarifar de 90 de zile, care va expira în 12 august 2025, iar agențiile de știri au scris deja despre o nouă prelungire a acestuia în cadrul negocierilor de la Stockholm.

Analistul geopolitic francez Henri Josu scrie pe Twitter că președintele Trump a transformat UE într-o colonie energetică prin acest acord, în timp ce "liderii europeni și-au vândut economiile pentru a primi accesul într-un club care îi tragează ca pe niște iohagi".

(continuare în pagina 11)

Geopolitica Ursulei von der Leyen: SUA câștigă, UE plătește

Acordul dintre Donald Trump, președintele SUA, și Ursula von der Leyen, președinta Comisiei Europene, privind introducerea unui tarif vamal de 15% pentru aproape toate produsele europene importate de către SUA (cu excepția aluminiului și oțelului pentru care rămân în vigoare tarifele de 50%), deși a fost anunțat ca pe o mare victorie de către ambele părți, reprezintă în realitate o înfrângere usturătoare pentru Uniunea Europeană. Este pentru a doua oară în ultimii cinci ani când Ursula von der Leyen cedează interesele europene în fața intereselor reprezentanților industriei americane, dacă luăm în calcul că prima dată acest lucru s-a întâmplat la negocierile și încheierea contractului pentru vaccinurile anti-Covid 19 cu Albert Bourla, CEO-ul companiei Pfizer.

Deși Ursula von der Leyen susține că aceasta este cel mai bun acord posibil în condițiile date, realitatea este că Uniunea Europeană se se pe nișă mică și în această formulă, "favorabilă", care include momentul spectral tarifului de 30% anunțat inițial de Donald Trump pentru 1 august 2025. Dincolo de cifra aparent salvatoare a tarifului redus, pactul ascunde o serie de clauze strategice care impun concesi majore din partea Europei și

implică costuri uriașe pentru economiile statelor membre.

Pentru ca UE să beneficieze de acest tarif preferențial, Ursula von der Leyen s-ar fi angajat, potrivit mass-media, să prezinte până la 31 august o legislație comună privind standardele de origine, să elimine barierele non-tarifare care afectează firmele americane, și să permită acces complet al companiilor din SUA la licitațiile publice europene în infrastructură, tehnologie și energie. În paneele, von der Leyen a acceptat un angajament energetic de proporții: achiziția de gaz natural lichefiat (LNG) american în valoare de 750 miliarde dolari în următorii ani, ca măsură de securitate energetică și diversificare. În plus, UE își va crește investițiile directe în economia americană cu 600 miliarde dolari până în anul 2030, direcționate spre infrastructură logistică, tehnologie avansată și cooperare militară-industrială.

Totodată, acordul prevede tarife vamale zero pentru anumite categorii strategice, cum ar fi avioanele și piesele de schimb, semiconductori, produse chimice specializate și o parte selectivă a exporturilor agricole.

GEORGE MARINESCU

(continuare în pagina 11)

Faliții noștri sunt mai buni decât faliții lor?

Imaginede MAKE, după "El tres de mayo" de Francisco Goya

După o lungă conferință de presă, vicepremierul Dragoș Anastasiu și-a dat demisia. A spus într-o oră și jumătate ce putea să spună în cinci minute. Restul a fost umplut cu explicații. Ar fi trebuit să le dea din timp, preferabil înainte să fie numit consilier prezidențial și apoi vice-prim-ministru. În fine...

CATALIN AVRAMESCU

Cazul Anastasiu: Cum a devenit „șpagă pentru supraviețuire” o scuză la dosar penal

La prezentarea demisiei chiar de funcția de vicepremier în urma scandalului privind șpagă plătită timp de opt ani unui inspector ANAF, antreprenorul Dragoș Anastasiu a încercat să își justifice implicarea în acest caz de corupție folosind o narativă clasică de victimă a sistemului. Cu toate acestea, la o analiză atentă a propriilor declarații, povestea devine tot mai puțin convingătoare, chiar dacă începe cu tonul martirului: „Nu este ceva care să nu mi fi așezat, pentru că atunci când deranjezi, lumea reacționează”. În

cazul lui Anastasiu s-a oprit din vorbă, după ce a spus că familia dintr-unu și-a uitat la televizor. Apoi i-au dat lacrimile. Îl înțeleg. Nuește ușor deloc. Dar sincer să fiu, nu am simțit nici un fel de simpatie pentru domnia sa. Prin tot ce a făcut și ce a spus, și-a

atras singur toată această furtună mediatică. De unde să încep? Mai întâi, de la partea cea mai șocantă. Înțeleg, din ce a declarat dânsul, că omul chiar a dat șpagă la ANAF. Nu am înțeles prea bine dacă el sau asociatul său, singuri sau împreună. Ce contează însă, pentru că, din câte a rezultat, firma era a lor. Bani proveneau din contabilitatea firmei? Dacă este așa, atunci ce contează dacă i-a dat însuși

GEORGE MARINESCU

(continuare în pagina 3)

celălalt? Dragoș Anastasiu vine cu o explicație. Aceea era, vezi Doamne, „șpagă de supraviețuire”, pe care a fost obligat să o dea din cauza unei inspecții corupte de la ANAF. Poți

bine cădea din această poveste, sunt unii funcționari ai statului care acționează abuziv, însă aceea nu era „șpagă de supraviețuire”, era „șpagă de îmbogățire”. (continuare în pagina 3)

Eficiență fără democrație și autoritate fără răspundere

Dacă votul din 18 mai a fost perceput ca o victorie a lăcidității civice împotriva extremismului, iar rezultatul alegătorilor pare a reconfirma a direcției europene și o respingere a populismului agresiv, la două luni după această victorie se construiește, în numele reformei și al competenței, o formă de guvernare tehnocratică, autoritară, în care democrația devine un simplu decor procedural, iar deciziile sunt luate de o elită autoproclamată, în afara oricărui proces deliberativ autentic.

CRISTIAN MĂVULESCU

fără consultare internă și fără transparență, aceste numiri nu erau doar o chestiune de stil managerial, ci și expresia unei viziuni politice, în care politica de partid este înlocuită cu expertiza, iar dezbaterea internă și negocierea cu impuneră. Se contră, astfel, o logică guvernamentală care nu caută eficiența în sensul administrativ clasic, ci o transformare radicală a raportului dintre stat, cetățean și economie. Această direcție se leagă de o ideologie care, deși nu este recunoscută ca atare în spațiul public românesc, începe să capete conținut: accelelaționismul. (continuare în pagina 3)